

Porod a původní terapie

Lékaři školské medicíny nevynechají žádnou příležitost, aby pomluvili domácí porody. Přitom jsou porody doma podstatně méně nebezpečné nežli porody na klinice, při nichž lékaři pokaždé vyvolávají krize, i když se o žádnou krizi nejedná.

Ano, copak sis nevšiml, že ty skopové hlavy na tebe vždy nakládají pouze komplikované vědění? Stvoření si ale přeje, abychom vše viděli jednoduše.

Co s těmi, kteří se zabývají vědění a ještě větším vědění, které ti chtějí nalít do hlavy, a s těmi vědci, kteří tě stále jen pletou, strkají tebou sem a tam, vzbuzují v tobě neklid, ničí tvou životní pohodu. A přírodu ničí přitom též.

Ty jsi stávajícím těhotenstvím prozrazená a prodaná, pokud uvěříš následujícím slovům lékařů, kterými si tě připraví k tomu, abys udělala vše, co je jim a jejich chemickému myšlení příjemné:

„Copak byste chtěla, aby vaše dítě zemřelo?“

„S touto injekcí budete trpět méně.“

Zapamatuj si: Nejlehčeji a nejkrásněji zažiješ porod původních časů sama nebo pouze s tvým partnerem, pokud z lásky k tvému dítěti budeš používat původní znalosti již během těhotenství – obzvláště její pohybový program. Tak se ti dostane zdravého dítěte – v nejpravdivějším slova smyslu!

Pokud budeš chytrá...

potom se nerozhodneš pro nic jiného nežli pro domácí porod společně s tvým partnerem. Bez porodní báby a doktora! Protože i dnešní porodní báby jsou vyškolené lékaři a jsou plně začleněny do jejich zasahujícího nepřirozeného průběhu porodu. Při pradávnmé porodu matka vše dělala správně, když se spolehla na to, co jí vlastní tělo řeklo. Protože ona je Paní nad porodem. A ona si to nenechá nikým vzít a nenechá si mluvit do božské moudrosti jejího těla! K tomu by se měla důkladně připravit, měla by osvobodit své tělo od mnoha překážejících tukových faldíků a učinit se pohyblivější díky odpovídajícím pohybům dávných dob. Také, a obzvláště během jejího pozeňnaného stavu. A partner se uvolní a nyní má čas nechat k sobě vše přijít v klidu a beze spěchu. On je zde hlavně tvou duševní pomocí. Pokud by ovšem partner byl jako kus hadru a žádný muž, potom mu kurážná žena řekne, že to zvládne i bez něj.

A pokud by se pochva nebo hráz měla trochu natrhnout, potom může být později vždy ještě zašita – pokud by sis to bezvýhradně přála. Menší natržení – až do 8 cm – jsou normální a hojí se lépe, pokud žádného doktora nenecháš zasahovat. Tak nedostaneš žádnou injekci – všechno tě přece ještě bolí, kdežto o natržení skoro nevíš, když musíš nechat odtéci vodu. A během týdne se vše zahojí. Pokud k tomu připustíš lékaře, pak to trvá měsíce a ještě dlouho potom špiníš kalhotky. (Brit.Medical Journal, 320/7227 z 11.3.2000, str. 86).

Věz:

Křivé srůsty a mokvající jizvy získáš díky nepřírozenému císařskému řezu! Spontánní porod znamená pozitivní stres pro dítě díky vytlačení plodové vody z jeho plic.

Zákon zdraví při porodu

Skutečně hluboce, niterně a starostlivě miluješ svou ženu, svou partnerku, budoucí matku tvých dětí? Potom ji při normálním těhotenství nenech jít k porodu do porodnice!

Jsi-li ale takový ubohý měkkota a přeješ-li si lékaře od začátku, potom mu vyjasni, že je angažován pouze k uklidnění tvé paní a že by měl pomáhat pouze u nejkrajnějších nouzových případů. Přitom mu připomeneš starou moudrost o pomoci při porodu, totiž, že nejlepší místo pro ruce porodníků je v jejich kapsách u kalhot. Konec konců si ty a tvoje paní nechcete nechat vzít hrdost na to, že jste sami přivedli na svět vlastní zdravé dítě. Čímž jsme prošli i my, moje statečná žena a já, když jsme přivedli na svět naši Myriam a našeho Floriána – ty to dokážeš taky!

Jak přivedeš své dítě na svět co nejrychleji a nejkrásněji:

- Muž tu není k tomu, aby vařil horkou vodu. Měl by ti ale vytrvale stimulovat prsní bradavky, pokud se nedostaví žádné porodní stahy. Stále znovu zkoušet! Copak by toto šlo v nemocnici? Používat horkou vodu pro dítě není vůbec nutné, je to pro novorozence dokonce škodlivé.

Navíc to je nepřírozené. Dítě si musí od začátku zvykat na studenou vodu. Dítě by mělo přijít do styku s teplou vodou nejdříve po třech dnech.

- Nechej si eventuelně od svého partnera – pokud jej při tom vůbec budeš chtít mít – masírovat záda. (Moje žena podrážděně: „Nech toho! Ruší mi to koncentraci!“)
- Stále se při porodních bolestech pohybuj, pokud možno také na rukách i nohách, a pouze čas od času si krátce odpočiň. Protahuj si stále své tělo.
- Neměj strach! Dělej jen to, co ti tělo poručí. Bolesti prvorodiček mohou být zlé. Pokud však porodíš sama doma, nepřijdeš vůbec do pokušení ptát se po práscích proti bolestem. (Které jsi předtím vynesla z bytu. Svému muži důrazně přikážeš, aby se nenechal obměkčit, aby ti při bolestech pro nějaké skočil do lékárny.) Jedna injekce proti bolestem od doktora tě jen na půl hodinky trochu omámí, ztíží ti tlačení a prodlouží trápení o tři hodiny. A navíc: lékař ti v rozčilení rád „zapomene“ říct, že jed perhidin, jímž je naplněna stříkačka pro tvůj útěk do chemie, může později tvému politováníhodnému dítěti přinést rakovinu. A pokud máš štěstí a tvé dítě ji nedostane, potom bude stále postihováno jinými nemocemi kvůli své dispozici. A ty s ním... Věz:
- **Tvé porodní bolesti budou mnohem snesitelnější, pokud si jednoduše klekneš na kolena a opřeš se o ruce, pokud tě bolest příliš sebere.**

- **Že by sis měla obléknout dva páry tlustých ponožek a krátkou bavlněnou košilku (spodní část těla nahá), až dítě bude chtít přijít, protože jinak budeš mrznout. Spodní část těla si můžeš zabalit do deky, pokud by ti byla zima. V pokoji by měl být stále čerstvý vzduch, abyste později ty a tvé dítě mohli dýchat dostatek kyslíku.**
- **Až dítě přijde, musí v pokoji být teplo, aby se dítě cítilo dobře a mělo chuť pít mateřské mléko. Toho nejrychleji dosáhneš, pokud dítě bude ležet na břiše a pokud mu budeš hladit zádička. Děťátko musí mít možnost volně hýbat ručičkami a pomalu se s tvou pomocí propracovávat k prsu. Hlazení mu pomáhá i při dýchání.**
- Dítěti se bude lehčeji pohybovat k prsům, pokud na něm zůstane jeho „mazivo“. (Po tři dny!) Copak také Matka Maria nepřivedla své božské dítě na svět dávnověkým způsobem porodu? Na seně? Proto možná Ježíš zůstal tak přirozený, jelikož jeho nosík si již časně zvykl a naprogramoval se na vůni kravince a oslího trusu. A v betlémském chlévě jistě nebyla voda, kterou by se dala smýt ochranný porodní film. A především tam nebyl žádný doktor a žádná porodní bába, která by poručnikovala Matku božího syna a kteří by chtěli poučovat svými hloupými, typicky medicínsky školenými rozumářskými radami.
- Ano, to co prospělo Božímu synu a pro něj bylo dost dobré, to, co si vybral k tomu, aby se stal člověkem, to chceš ty obyčejný člověk zamítnout a odebrat se do předstírané sterility nějaké nemocnice? A abys byla podřízena vůli a povídačkám cizích lidí? Kteří nechtějí nic jiného nežli profit, profit a jenom profit za každou cenu? To bys přece musela být hloupá! Jsi-li ale posedlá po doktorech, jsi jim oddaná, neumíš se před nimi ochránit, své zdravé dítě chceš přivést na svět v masovém domě pro nemocné, potom by sis měla minimálně vyhledat takový dům, kde by se od tebe nevyžadovala žádná disciplína. A kde bys nebyla utlačovaná tím, že bys musela dýchat „podle předpisu“ nebo brát nějakou chemickou „špínu“. Věz ale: Kvůli zlému, všudy-přítomnému duchu nemoci v nemocnici je tam pro tebe a tvé dítě neustále přítomné nebezpečí ohrožení zdraví. Statistika případů úmrtí při porodu vypadá ještě docela příznivě – ale není v ní ani zmínka o pozdějších těžkých případech infekce, které se dají zvládnout jen těmi nej-těžšími antibiotiky ke tvé škodě a tvého dítěte! Všimni si:
- Pokud pupeční šňůra je omotaná kolem hlavy nebo krku novorozence, potom tvůj partner ji musí, až se hlavička vynoří, dítěti přetáhnout přes hlavičku. Žádné strachy, ona je dlouhá dost.
- Tvůj partner má ten úkol přerušit pupeční šňůru poté, co přestane pulzovat. Domnívám se, že není žádný spěch

kolem toho, a nejdříve 40 minut po porodu. Nejlépe teprve tehdy, až bude úplně volná. Opičí matka to činí velmi pozdě, drží-li pevně lůžko a pupeční šňůra dlouhou dobu, než ji překousne.

- Ten aseptický pach v porodním sále zdržuje dítě od hledání prsa a od pití mleziva. A tebe jako matku od kojení! Proto doma nerozprašuju žádný sagrotan nebo jiné chemikálie. Již dříve jsem se zřekl všech krémů, deodorantů, mýdel a pleťových mlék a pracích prostředků. A především parfémů! Dítě smí vnímat pouze tvůj vlastní pach!! A ty jeho! Pokud jej chceš milovat opravdově.
- Když porodní stahy zesilují, občas si klidně klekni, aby sis odpočinula. Můžeš přitom nechat břicho kroužit (Jen pohyblivost je život, dává život!). Tím také povolí bolesti břicha. Pokud jsi ale denně dělala svůj trénink, pak je sotva zaznamenáš. Potom máš dostatečně zpevněné tkáně a svaly, které tyto bolesti podchytí.

Druhá pozice ti také pomůže přibrzdit příliš rychlé vypuzení. Když necháš břicho dobře prověsit a kroužit (kočičí pozice), porodní bolesti se nedostaví. Také nebudeš potřebovat žádnou injekci oxytocinu, aby se spustily. A tvé dítě se potom často ještě zcela překvapivě nachází v té správné týlové poloze, pokud se tato předtím podle mínění lékařů nevyskytovala. Můžeš si během stahů dělohy pomocí rukou

vytestovat, jestli hlavička leží správně podle pociťované tvrdosti dole v pánvi. Jinak můžeš dosáhnout otočení dítěte také tím, že se položíš na záda s přitáženými koleny a vytáhneš břicho co nejvíce nahoru (při silně stlačených ramenech a hýždích).

Tady to je jedna stará, ale působivá indická metoda.

Ano – tak jednoduché je to všechno u starobylého porodu!
Když si jen držíš lékaře od těla!

Pokud zůstaneš úplně uvolněná a budeš-li se hodně hýbat v ukázaných pozicích, nedostaví se při otvírací fázi děložního hrdla žádné tak zlé bolesti. Ty na tebe přijdou teprve během deseti posledních děložních stahů, které rozšíří pro nyní nastávající porod děložní hrdlo do konečného stádia a které ti teprve potom přivodí vnímavost pro tvé zapojení se do tlačení. A které vyvolají dýchání hlubší nežli obvykle. Zapomeň přitom na své okolí a koncentruj se zcela na sebe a na dítě. Dosáhnou-li kontrakce svého nejvyššího bodu, potom zadrž dech během svého tlačení, to je to jediné, co by sis měla pamatovat. Přitom by ses dokonce mohla dostat do jistého druhu hypnotického mráкотného stavu, který by ti mohl být příjemný. Moje žena to sama zažila. A protože jsem byl tím jediným, kdo u ní byl, bylo to pro nás oba v našem domově podivuhodně oblažující. Každá injekce proti bolesti tento stav ničí, ochromuje tě a ohlupuje. A dítě též, takže ono nemůže spolupracovat, samo se vyvléci. A je

příliš ohloupené ke kojení. A tak nedostane tvoje nejhodnotnější první mléko (mlezivo).

Ty jako matka sama pocítíš, kdy máš tlačit. Netlač nikdy v lehu!

Nikdy se nenech ovlivňovat tabulkami a aparaturami o „normální hodnotě“ pokud zcela zdravě žiješ! „Máte příliš málo železa v krvi!“ Ne! To jen jedlíci masa ho mají moc. A podle těchto normálních nezdravých stanovují tito rozumbradové své hodnoty. Specialista prof. C. Leitzmann stydlivě k tomu dodává: „...musíme ještě popřemýšlet, jestli tyto v této době hodnoty považované za normál, nebyly nasazeny příliš vysoko.“

(Der Gesundheitsberater 9/1997/39)

Při porodu vaginou jsou pravidlem nástřih hráze nebo její natržení, bez výjimky: 85% všech žen ji muselo podstoupit, přes dvě třetiny byly opatřeny tímto švem. A ten nekálí pouze radostnou událost, nýbrž poškozuje také ještě dlouho po porodu tělesnou, duševní a sociální pohodu ženy.

(The Lancet, 335 č. 92000/2000, str. 250ff)

Sport během těhotenství dopřává mladé mamince statné, zdravé dítě.

(British Medical Journal 7280/2001/193)

Stále zaujímej postavení, při němž se vždy cítíš nejpříjemněji.

Abys sama dítě mohla přivést na svět, potřebuješ jednoduše sedět na bobku nebo klečet! Napolo vkleče, napolo v dřepu nebo oboustranně vkleče můžeš své dítě přijmout tak, jak to činí lidoopi.

Po porodu doma původním způsobem ti žádné příčinlivé ruce dítě nevezmou, aby z něj teplou vodou smyly přirozený mazlavý povlak.

„Ale to je přece tuze hygienické a dělá se to tak vždycky!“ polekáš se.

Ale původně se to tak nedělalo. Jen to je nám měřítkem! Matky tenkrát nebyly tak hloupé, aby dětem sebraly tu nejlepší ochranu před chladem, kterou mu příroda darovala. A smýt ty nenahraditelné hodnotné vyživovací, vitální a imunologické látky, které dítě *musí* přijmout svou kůží, aby v prvních dnech neztratilo příliš ze své váhy a později nedostalo alergie nebo neurodermitidy a aby se okamžitě cítilo dobře. Aby potom nemuselo plakat kvůli takto chybějícím životním látkám... A tímto způsobem je již během svých prvních minut života naprogramováno „řvoucí dítě“. Z toho máš mít ještě radost! Ale zkus v domě hromadných porodů ochránit své dítě čtyři dny před umytím v teplé vodě!!

Znovu: tvé dítě nesmí být nikdy (!) myto v prvních dnech. Ochranný film (mazlavý povlak) později vyschne a sám se sloupe! Vůbec nezapáchá! Je něco jako přírodní pudr.

Vždy si říkej: Během porodu zůstávám plně uvolněná. Porod je něco přirozeného, z něhož nemusí mít urostlá maminka, která není závislá na alkoholu, kouření a na

drogách žádný strach. Proto přenechávám vše plně na přírodě a na nikom jiném. Víím, že v porodnici dochází k mnoha komplikacím, doma ale nikdy k žádným nedochází. Kolik dětí se již narodilo bez komplikací v taxíku, na záchodě, ve vlaku, dokonce v letadle bez popisování porodních bolestí, bez prohlídky děložního hrdla, bez kleští, sacího zvonce, přístrojů a císařského řezu!

A pokud mi při tom příroda zamýšlí bolesti, potom je přijímám. Její přání ať se stane, nikoli mé! Možná jsem si tyto bolesti přivolala tím, protože jsem svým tělem před porodem dostatečně nepohybovala, neudržovala jej silně a zdravě.

Text vedle obrázku klečící ženy opírající se v předklonu rukama o stolek: Tuto porodní polohu v kleku doporučuji především těm ženám, jimž doktoři znetvořili císařským řezem břicho, ale též všem ostatním, pokud by jim tato poloha připadala nejpříjemnější. Některé ženy mohou lépe tlačit, pokud neklečí, nýbrž stojí široce rozkročené, podepřené ohnutím dopředu. Ty to vše udělej tak, jak ti to vnuknou tvé pocity. A nikoli tak, jak ti to nařídí porodní bába nebo nějaký doktor. Ti tě jen zmatou se svým „Nyní rychle dýchat!“, „Nyní hluboce dýchat!“, „Nyní tlačit!“ Kdo by se už uměl vžít do druhého! Nikdo ti nemá co napovídat! Ty jsi paní svého porodu. Je to *tvůj* porod a nikoho jiného! Kolébej se v bocích a v této pozici čas od času slož kolena dopředu!

Tak je možno očekávat minimální porušení jizvy po císařském řezu. I při nesprávné poloze dítěte můžeš své dítě přivést na svět většinou bez komplikací nejjednodušeji v sedu na bobku nebo v kleku. Ani jednou by ti při tom neměl pomáhat tvůj partner. Proč? Protože by tím později mohla být zničena jeho sexuální vášeň k tobě. Možná je ale jeho ztráta libida v první době po porodu také chtěná přírodou...

Pamatuj si: Svaly dělohy pracují o třetinu silněji, pokud dítě přivedeš na svět v původních pozicích. Na bobku a v kleku se pánev rozšíří skoro o 2 cm – umíš si představit, o co jednodušeji tvé dítě z tebe může vyklouznout. Zemská tíže ti bude nápomocná!

Obrázek rodičky stojící s pokrčenými koleny, rukou přidržující rodící se hlavičku dítěte.

V této pozici nebo v pozici čtvernožce z tebe dítě lehce vyklouzne ven – nejdříve se objeví hlavička. A to v milém důvěrném prostředí a bez tobě neznámých lidí, kteří k tobě nemají a nikdy nebudou mít duševní spojení. Pro ně není porod žádný zázrak, nýbrž znamená jen čistou rutinní záležitost. Dívají se na hodinky, protože by již chtěli jít domů, snad mají hlad nebo se necítí zrovna dobře, nebo si chtějí přihrát svou polívčičku, jako to doktoři dělávají.

Při pozici na pravém obrázku (*rodička klečí, opírá se v předklonu rukama o židli, pod sebou má nastýlku listí*) ti poslouží tvůj partner více jako duchovní podpora. Až se poprvé objeví hlavička, nebude třeba, aby ji držel. Potom to

chvíli potrvá a při příštím tlačení dítě vyklouzne – samo se otočíc (pokud pokud nebylo oslabeno či drážděno chemií) – tak rychle ven, že se sotva dá chytit. To také není nutné – je to přirozené a naprogramované, že tak trošku spadne a trochu se bouchne. Ten malý náraz jej ihned povzbudí k nadechnutí.

Moje žena a já jsme si předsevzali, že děťátko přivedeme na svět u nás na zahrádce. Když se pak příliš setmělo, natrhal jsem trávu a svlačec. Odlomil jsem malé větvičky s lístečky z našeho stromku škumpy a navrstvil jsem je na podlaze v obýváku. To aby děťátko jako svůj první zážitek z našeho světa nezažilo vtištění žádného důležité se tvářícího, vše falešně činícího, bezcitného bílého pláště, nýbrž intenzivní vyzařování přírody. A také zde to opět znamenalo: Zpátky ke zkušenostem našich předků, kteří děťátko po porodu položili na pouhou zem, aby do mladého života mohly proudit zemské síly.

A potom můžeš trpělivě počkat na porod lůžka. Nikdo tě nebude nutit, nikdo ti nebude říkat, že by pro to bylo již příliš pozdě, a nikdo je nebude násilím tlačit ven! Ty sama ucítíš, kdy chce vyjít ven. Žádná netrpělivost námezdních sestřiček a doktorských surovců-rutinérů ti doma nezkazí překrásný zážitek porodu!

Tvé děťátko u tebe může zůstat, nahé, v nejbližším, tobě nejbližším kontaktu. Nebude zavínováno do látky, která ti jej odcizí. Nepřijde do dětské postýlky, kde leží bez pomoci a plno pláče a zoufalství špulí své rtíky k sání – ale nic

nedostane. Nebude brutálně oloupeno mytím o svůj ochranný mazlavý povlak! Jeho toužení chce zažívat v jeho prvních dnech na zemi svou maminku nahé a bez přerušování – to mu bylo vtištěno již po 30 miliónů let! Mazlavý povlak na něm zůstane tak dlouho, dokud z něj neodpadne jako jemný prášek během tří dnů. Tvé děťátko nezažije žádný stres a ty žádný strach kvůli nesmyslné každodenní ceremonii vážení: O tom, že tvé děťátko je dobře krmené, tě přesvědčí šest až osm mokrých plen během dne...

Je to pouze tvůj strach, který ti dělá porod těžkým! Při porodu jako za dávných časů nemusíš mít žádný strach. Miminko přijde samo, pokud zůstaneš uvolněná. Ty sama nejlépe ucítíš, kdy máš tlačit. Protože ti nikdo nemluví do toho, jak máš dýchat. Který pomatený nesmysl ti jako ženě může předepisovat, dýchat nepřirozeně jako pes při honu, když ti tvé tělo sděluje co kdy a jak ze svého původního naprogramování. Je to tvůj porod! Pokud jsou lékaři přítomni, vidí strašidla a tím z toho dělají dramata. Nemusí to tak být vždy, ale máš-li smůlu, potká to právě tebe.

Porod není žádná nemoc – pouze lékaři a sestry, kteří při tom zasahují, přinášejí těžkosti, které by jinak vůbec nenastaly.

Každá žena to cítí jinak! Každá žena se musí řídit svým cítěním, podle řeči svého těla musí vést svůj porod. Neexistuje žádné jednotné schéma, podle nějž by nápomocní lékaři měli bezpodmínečně jednat!

Pupeční šňůru nechej nejdříve v klidu! Pouze opatrně setři děťátku sliz z pusinky a kolem nosánu. Můžeš jej odsát gumovou balónkovou odsávačkou, jejíž otvor malinko zvětšíš. Ale tyčinka s vatičkou to zvládne taky. Přikládej si dítě na levou stranu, pokud si ji hned samo nevyhledá. Ženy přírodních národů je všechny takto drží.

Po porodu se zcela svlékni a lehni si. Měj dítě na břicho a plně se mu věnuj. Jen takto může vyrůst vřelá láska mezi tebou a tvým děťátkem. A pokud by tě tvůj partner rušil, pošli jej pryč.

Přerušení pupeční šňůry, nejdříve po té, co přestane pulzovat, můžeš udělat takto:

Ustříhni z gázového obvazu (méně citliví si mohou vzít kousek provázku) dva kousky dlouhé 15 cm, stoč je a uvaž jimi dva uzlíky asi 6 cm a 4 cm od pupíku (pokaždé jednou vpředu a dvakrát zauzlit vzadu), a sice pevně kolem pupeční šňůry, přeruš ji nožem nebo nůžkami (dezinfekce je směšná!), a přilep náplastí konec pupeční šňůry na břicho děťátka.

Až vyjde ven i lůžko – také v poloze v kleče či na bobku, zauzli další pásek těsně u pupku děťátka a uřízni 1 cm za pupeční šňůrou, polož čtyřikrát přeložený kousek gázy na obvaz a zalep pevně náplastí.

Angl. studie: riziko úmrtí u císařského řezu je o 2,84 % vyšší než u porodu vaginou. U 20% se vyvine horečka Sectio,

projeví se infekce. Následující porody končí častěji potratem a natržením dělohy nebo v břišní dutině. 2 % dětí jsou říznuty břídičským vedením skalpelu. Mnohokrát dojde na porod řezem, jelikož je to pro denní personál pohodlnější. 90% těch tzv. „Notsectiones“ se vyskytnou od pondělka do pátku. Slovem: „Raději 30 minut v příjemném denním čase stríhat, nežli snad kdykoliv v denních a nočních hodinách doprovázet a podporovat budoucí maminku, aby své dítě porodila přirozeným způsobem (Medical Tribune Nr.11 z 16.3.2001/14)

Podívej se na to jasně: U původních porodů nepřišel nikdo s kleštěmi, nikdo si na tobě nemohl vyzkoušet zbytečný císařský řez, žádné porodní bolesti nenastaly a nedodávaly se prostředky proti bolesti – které jsou dnes důvodem k tomu, že maminky jsou plně otupělé a následně se musí ještě čekat s kojením, dokud se ten medicínský sajrajt nevyloučí z těla ven. Často pak bývá na kojení už příliš pozdě, děťátka mohou už být delší dobu navyklá na úděsné umělé mléko, které jim později přinese alergii. Kromě toho se jim oslabí imunitní systém, takže jsou náchylné na všechny nemoci a každou chvíli běhají s tekoucím nosem a bolestivým kašlem.

Při původním porodu ti žádná cizí osoba s gumovými rukavicemi potřeny magnésiem a postříkané desinfekční chemií, které činí děťátko nemocné – později způsobují neurodermitis – nevezme novorozeně a nepoloží jej na tvrdou

studenou váhu, nezměří a nezmate tak smysly a city děťátka, které nehledá nic jiného, nežli bezpečí a první výživu.

Přeješ si snad, aby ti odcizili tvé vlastní děťátko již bezcitní porodní technici a aby tvá mateřská láska byla zničena a tys byla frustrovaná?

Nejsi přeci takový blázen, aby ses nechala touto strašnou medicínskou klikou, která z důvodu zisku nahání strach tisícům žen, nahnat pod jejich moc do nemocnice. A věř mi, tam se vše děje pod nátlakem, musíš se podřídít a sama nemůžeš rozhodovat, především ne pro to, co cítíš jako správné. Ne! Ponechej dítěti ochranný šlem, drž své děťátko stále přitisknuté na sobě. Hlad' jej svým ňadrem na tvářičce a uvidíš, že se ihned přivine k prsní bradavce. Pevně jej dotlač, aby bradavku svými rtíky nejen cucalo, nýbrž aby ji vzalo hluboko do své pusinky. Pak nemusíš mít žádný strach z toho, že by tě to při sání nyní nebo později bolelo. A nikdy dítě neodtahuj od prsu. To by mohlo vést k trhlinkám na bradavce! Pokud chceš, aby skončilo s pitím a aby jen nežužlalo bez pití, tak strč dítěti do jeho pusinky prst a ono uvolní bradavku. A myslí také při mytí na dávnověk.

Žádná maminka v dávnověku nemyla prs po každém kojení a ani jej nekrémovala. Má tvé děťátko tak brzy ochutnat chemické svinstvo? Mýdla, krémy a spreje ničí ochranný plášť na tvém prsu a napomáhají zánětům a změkčeninám na bradavce. Svým cizím pachem mohou dokonce dítě

zadržovat od pití a vydatného sání, tím se ti zase vytvoří příliš málo mléka.

Žádný div, že pak dostaneš bolesti. Pokud by tě prsa bolela, pak se neošetřuj ničím jiným, jedinež zelenou léčivou hlinou. Ale *tvé* prso nebude bolet nikdy!

„Pročpak ne? Na to si přece stěžuje většina žen!“
Nebude tě bolet z toho důvodu, protože nejen že jsi porod nechala proběhnout podle pradávne přírodní tradice, nýbrž snažíš se i *poté* o plné přírodní chování. Já jsem se také obával při našem porodu a dával jsem na to pozor: Jedna známá přivedla na svět své dítě skoro současně s námi v jednom známém „pokrokovém“ špitálu (který měl v programu „pokrokové“, ale přesto nepřirozené porody do vody). Dítěti byla již první den podána flaštička s dudlíkem a s dětským čajem. Každá maminka si myslí: Jak pěkné! Jak sladce dumlá! (*dumlá čaj s cukrem, který způsobuje závislost*). Následek: Tato známá trpí dítětem, které bez důvodu pláče, je příliš tlusté a její prso rozkousává. Ona nyní mléko odstříkává a dává do flaštičky s dudlíkem. Pamatuj si: Nedávej dítěti nikdy dudlík! Také z toho ještě hloupne!

A ty znáš důvod, proč dítě tak proti přírodě své mamince její prso rozkousává?“ ptáš se.

Nechceš si o tom zapřemýšlet sama? Abych ti dokázal, že ses z mé knihy také skutečně něco naučila a že v budoucnu pro sebe i své dítě můžeš dělat důležitá rozhodnutí? Tedy, obrať se ke svému zdravému selskému rozumu a pokus se sama přijít na řešení.

Doma můžeš běhat bez podprsenky nebo si můžeš v podprsence vpředu vystříhnout díрку. Proč? Aby se tam mohl dostat čerstvý vzduch, a aby tvá prsa nebyla vlhká a tím aby nebyla změkčená. Dopřej svým žadřům hodně vzduchu, světla a slunce, a otužuj je alespoň jednou studenou vodou. A pokud tvá prsa budou přesto příliš bolavá, potom vystříkej mléko na dva dny, nebo si dej obklad s mandlovým mlékem. **Nebo dítěti podej jablíčko. A potom mango. Nato bude nyní ihned sát jako bláznivé. Budeš vědět, proč jsem ti stále tak velmi doporučoval tropické plody.**

Ostatně: Nejlepší přípravu ke kojení ti může poskytnout tvůj partner: tím, že během těhotenství (a také jindy) se bude často mazlit ústy s tvými bradavkami.

A nakonec ještě: Lékaři a porodní sestry se na tebe jako na muže budou při porodu dívat jen jako na lepšího šaška a tak také s tebou budou jednat. Nebo se na tebe budou dívat jako na obtížného darmošlapa, který všude překáží a který jim při nejlepším může otvírat dveře, když někdo zazvoní. To nesmíš připustit! Nenech se vykastrovat od lidí, kteří jsou za porod placeni. **Ty jako otec nakonec poneseš odpovědnost sám. A pokud se něco nepodaří – a něco takového se může stát pouze na klinice – potom to břímě, postarat se o zmrzačené či duševně poškozené dítě leží na tobě a tvůj život bude neveselý!** Bude-li třeba, můžeš jako muž udělat toto: Dobře k ní promlouvej, chladí a omývej jí obličej během porodních stahů, navlhčuj jí rty, chval ji a povzbuzuj. Tvoje žena tak ucítí, že nejsi měkkota, nýbrž muž na svém místě.

Důvod pro pokousanou bradavku: Dítě se seznámilo s chutí cukru (sladký čaj nebo umělé mléko), který ničí kosti.

Protože mateřské mléko tak sladké není, dítě kouše.

Pamatuj si: Tvé dítě určuje, co bude pít, nikoli kojenecká sestra! Ty určuješ, co pije: pouze tvé mléko! Nemocnici by měly vyhledávat:

- Fetující, bázlivé ženy, které poslouchají lékaře, ženy příliš choulostivé, přihlouplé, uměle počaté
- Ženy, které trpí od 5. měsíce krvácením
- Ženy, které jsou náchylné ke křečím, ženy, které mají co do činění s myomy v děloze nebo se již dříve podrobily nějaké operaci dělohy
- Maminky nemocné s cukrovkou, starší prvorodičky, nemocné s ledvinami
- Ženy závislé na drogách, ty, co v těhotenství zle onemocněly zarděnkami, ty, co rády polykají různé medikamenty, ženy závislé na alkoholu, ženy trpící EPH gestózou a anomáliemi placenty.

A abych ti vysvětlil ty vemlouvané „nebezpečné komplikace“: odhlédneme-li od vzácných případů předčasného odloučení placenty, které se vyznačují většinou v otvírací periodě silnějším krvácením, jedná se většinou přitom o velmi předčasné prasknutí plodové vody, které také několik dní nevyvolá porodní stahy. Je třeba čekat! Dva, tři dny před porodem jsou ještě normální. Čekat – nemocnici můžeš navštívit vždy. Ačkoli ti také nebudou přesně vědět, jak se s tím vypořádat.

Dobrá rada: Nech vodu občas studenější, v níž své děťátko koupeš stále bez mýdla a šampónu. (Tak zabráníš, aby se jeho kůže zbavovala šupinek.) Koupel jednou za týden je dostatečná – pouze oblast kolem zadečku myj několikrát denně studenou vodou. Tak získáš odolné dítě, které tě svými nemocemi a křikem nebude trýznit ve dne v noci.

„Moje dítě je už pěkně otužilé. Neoblékám mu nikdy čepičku, ačkoli mě kvůli tomu cizí lidé na ulici plísňí, jelikož vím: „Studená hlava, nohy teplé – nejlepší doktor zchudne“. Ale přesto mé dítě nepláče...

Proto, popřemýšlej přece, co ještě nepřirozeného děláš. Zvláště, co se týče tebe samotné. Neboť pak to také dostane tvé dítě.

Říkáš: „Nemám tušení – nevěděla bych, co dělám nesmyslně.“

Představ si to takto správně: Pro tebe samotnou znamená šálek kafe nebo čaje jemný požitek. Tvé tělo je již delší dobu navyklé na jed kofein a tein. Pro malé jemné tělíčko tvého děťátka je to ale něco zcela nového, co se vnáší do něj spolu s mateřským mlékem.

A zatímco rytmus tvého těla se naladil na to, že usíná teprve pozdě večer, rytmus tvého děťátka je od přírody naprogramován, aby dítě spalo každé dvě hodiny. A nyní jedy kofein a tein jej udržují bdělé, i když nutně chce spát. Dítě svůj spánek bezpodmínečně potřebuje a nemůže se ho zřeknout, protože musí mít svůj klid a své bezpečí.

A ty ho nyní nutíš, jako matka závislá na kafi a čaji, aby díky těmto návykovým látkám stále pobývalo v v tomto

nastrojeném bdělém stavu díky tvému otrávenému mateřskému mléku. Víš, jak zlé může být odnětí spánku? Nech se sama vytrhovat uprostřed noci každých pár hodin!

Ubohé dítě se nemůže bránit jinak nežli křikem a tím ti ukazuje, že si všechny problémy se svým dítětem můžeš připsat na svůj vrub!

Také se stopami nikotinu zamořené mateřské mléko kuřačky nechává dítě křičet: Více nikotinu!

Ty se rozhoduješ: Pro zdravé dítě, které by ti léčilo nervy – nebo pro své požitkářské jedy a pro křiklouna. Vše záleží jen na tobě!

Když jsme se dosud tím tolik zabývali, nehledě na naše opičí pobuzenstvo, pokud bychom se mohli přiučit jejich správnému pohybu, správnému jídlu a pokud bychom poznali jejich příkladné sociální chování, ano, klidně bychom se mohli poučit z jejich chování, které praktikují během porodu: lidoopí dámy se při tom netrápí. Nepotřebují cizí pomoc, nesténají od bolestí, položí se teprve, když dítě na bobku přivedou dolem na svět, aby si je potom podaly na svou hrud' ke krmení.

A všechny čtyři druhy lidoopů po krátké klidové pauze snědí celou placentu nebo její část. Jak to činí většina savců a ještě mnohé kmeny, které žijí pravěkým způsobem.

(Jak konstatovala etno-lékařka Dr. Kreifelderová: KROEBER-WOLF,G., Cesta do života) Ano, i klisny samotné, které by se jinak nikdy masa nedotkly, snědí svou

placentu, pokud venku na louce porodí potomka. Ve stáji jim ji vždy odebere hospodář...

Proč by tedy žena měla trápit déle, než je nutné. Proč by se neměla hned sama postarat o své dítě? A o to více, čím lépe je tělesně vybavená? Pokud dítě uchopí cizí ruce, může se již vůči nim vyvinout averze. Jako se to stává u jiných savců, např. u srnčí zvěře. (To znamená: Muž, ještě horší: Lékař, porodní bába nesmí dítě položit na prsa! Ona sama je musí vzít!) To zvládne každá žena – kromě feťáček.

A ona sama je tělesně po hodině nejlépe nastavená, protože hormony očištěné placenty, z níž si pár kousků vezme, uzavřou pánev, stáhnou dělohu a břicho vytvarují bez záhybů.

(Dosud byly vypátrány následující hormony: Choriongonadotropin, autogen, estrogen, progesteron.)
Moje žena ji každopádně půl hodiny po porodu snědla, poté, co jsem jí ukázal, že je lze velmi dobře požíť – tyto narůžovělé houbovitě jednohubky, které mohou připomínat paštiku. K tomu moje překvapení: kousky placenty ani v nejmenším nechutnaly jako maso. Vyznačovaly se jemnou, nevtíravou něžnou chutí trdlowce. Nenazýváme snad proto placentu „mateřským koláčem“?

„Můj bože, nyní jste se svou ženou přešli také ještě na kanibalismus! Nejsme přece žádná zvířata! Nemusíme přece dělat vše jako oni!“

Toto nemá s kanibalismem co do činění. Ty si přece také olízneš svou krev, pokud se řízneš na prstě. A pokud si

výjimečně vezmu pro povzbuzení kousíček placenty od mé milované, zdravě žijící bytosti, nu, pak se mě tvoje námitka nedotkne ani v nejmenším!

Přemýšlej pouze, jaká prasíla za tím musí vězet, pokud nějaké zvíře (jako kráva nebo srnčí), které nikdy ve svých dějinách vývoje nebo ve svém životě se masa ani nedotklo, sní nyní svou placentu! Ptám se sebe i tebe, proč se toto původní předurčení nezachovalo také u žen?

A tak prosím vás rodičky, abyste odsunuly stranou vše, co by vás mohlo obtěžovat a abyste mi sdělily, jestli po porodu vašeho děťátka ve vás snad nevyklíčil pocit, abyste snědly kousek ze své placenty... Odvážné ženy, které pro své blaho kousek placenty snědly, by mi také prosím mohly také sdělit, jak rychle tím také byly zase fit.

Později jsem potom osprchoval mladou maminku a Floriána. Už to tušíš: v ledové vodě! Abych je hned otužil pro tento tvrdý svět. A lidé v pravěku, naši předkové, neudělali nic jiného. Pokud vůbec! Ti si nemohli připravit žádnou teplou vodu! Žádný div, že tvé děti pod studenou sprchou křičí jako by je na nože bral. Nebo děláš to samé? Nebo se vůbec doma nesprchuješ ve studené vodě?

Indiáni dávali své děti na jednu noc před stan, aby je otužili. Ne, ne, nenapodobovat!

A ty úzkostlivá (kvůli čemu) maminko, nezchoulostivuj mi to děťátko! Houpej je, držice jej pouze za obě ručičky nebo nožičky. Vytáhni jej nahoru také někdy za jednu ručičku. Jezdi s ním jako s trakařem, drž pevně jeho nožičky a nech je vytáhnout se do sedu s hlavou dolů skloněnou. Tak mu

zajistíš základy pro pěkné, sportovní tělo se širokými rameny. Daruj mu něžnost a stálou lásku pro jeho duši. Jeho tělíčku daruj otužilost, štíhlost a pohyblivost.

Ach ano, budeš chtít ještě vědět, jak je možné, že děti činí nepoužitelnou prsní bradavku, nejdůležitější část pro výživu. A tak sami sebe vystavují hladu nebo snad dokonce nebezpečí smrti. Věříš tomu, že by Bůh (nebo příroda) tyto nejmladší stvořeníčka, které právě byly povolány do života, tak nešikovně naprogramoval, že by předčasně zničily zřídlo svého života? K tomu můžeme jako dospělí dospět pouze, pokud jsme byli oloupeni o svůj zdravý lidský rozum: Svůj zdroj života, dřívější nádhernou Božskou Přírodu otrávit, vymýtit a zničit.

„Ano – máš pravdu. Myslel jsem to tak: Pokud by se to stalo v pravěku a pradávna matka by kvůli velkým bolestem nemohla kojit své malé, pak by skutečně o to malé přišla. Protože tenkrát nebyly žádné skleněné odsávačky, do nichž by se mléko mohlo odsávat.“

To je přesné, ale tehdy se to také i z jiného důvodu vůbec stát nemohlo.

Protože tenkrát ještě nebyli žádní lékaři, kteří by byli dopustili, aby v nemocnicích děti sály z gumových dudlíků, v přírodě neexistujících, namísto z bradavek svých matek kvůli jejich provizi od výrobců umělého mléka.

„Můj bože! Co by na tom už mohlo být zlého!“ řekneš.

Toto: Dudlík není žádná prsní bradavka. Ústní vnímavost dítěte je nastavena pouze na bradavku. Na živou, s teplotou

těla, měkkou, dokonale utěsněnou proti vzdušnému kyslíku, který ničí čerstvost, na masitou bradavku. Místo toho, aby děťátko svým krajem čelisti tisklo se vši opatrností, aby si zachovalo po dlouhou dobu otevření šťávy života. Pokud tedy dítě dostane do úst gumového dudlíka, kterého musí pevně skousnout, potom je u své maminky právě tak náchylné k tomu, že svou čelist sevře silněji nežli jinak. Tak to musíš vidět! Ty ses přeci v předchozích kapitolách vždy učila, aby ses vždy opět ptala sama sebe:

Jakpak by to bylo přirozené, jaké by to bylo, pokud bychom ještě žili v pravěku?!

Můžeš si ostatně rychle opatřit důkaz pro mé povídání: Strč svému děťátku svůj ukazováček mezi sladké ach tak něžně jemné rtíky barvy plané růžičky: Protože dítě cítí ukazováček v pusince jako mnohem tvrdší (totiž asi tak jako gumový dudlík), *skousne* jej nyní.

Teď jsi překvapený, vid'! Jakou sílu čelistí dokáže vyvinout takový bezmocný lidský uzlíček. Žasneš ale také, jaký zase jemný cit má kojeneček pro sání u prsu své dárkyně života! Pokud je maminka tak chytrá, že vše vidí přirozeně a přidržuje se toho, místo toho, aby si nechala svůj zdravý selský rozum pokřivit v nemocnici nebo od běžných lidských matek zhrouplých od doktorů. A vydávat ještě peníze lidem, kteří nežijí přirozeně a proto ani nemohoucí přirozeně myslet, za jimi vymyšlené věci, jako příliš tvrdý gumový dudlík! Sapere aude (Měj odvalu myslet, citát z Horácia): Chceš v prvních určujících měsících naočkovat smyslům svého dítěte pomocí kazet, CD nebo rádia přicházející

hardrockovou, beatovou hudbou a jazzem návyk na nejprimitivnější brak této civilizace?

Bytosti, která 30 miliónů let vnímala jen sladký zpěv ptáčků.
Nebo by sis přála – i jako mladá maminka – sobě i svému
děťátku raději se nechat naplňovat se uklidňujícími zvuky
Bacha, Händela nebo Mozarta v této době tvého života pro
tebe nejšťastnější?

„Nemohu se pořád přenést přes to, že jsi ty a tvá žena snědli placentu!“

Copak jsem již na začátku knihy nedal najevo, že na každé straně budeš konfrontován s tím, co jsi ještě nikdy neslyšel? Budeš si ale jistě také pamatovat, že jsem tuto knihu napsal hlavně pro otevřené lidi, kteří si svůj rozum ještě nenechali „vylepšit“ a umí myslet bez předsudků. A pokud toho ještě schopní nejsou, tak to zkoušejí dospět k cíli samostatného myšlení...Aby v životě již nebyli více postrkováni a aby nebyli hlupáky.

A potom popřemýšlej, jaká obrovská síla vězí v placentě a jak musí být cenná, když ji nemocnice prodávají výrobcům kosmetiky. Ti z ní vyrábějí své krémy proti vráskám. Které skutečně na nějakou dobu stahují vráscitou tkáň a tak mohou vyhladit vrásky. A zcela jasné jsou stanice zkázonosné pro porody zaměřené na odběr krve z pupeční šňůry pocházející z placenty! Proto se tam často ani nepočká, až tato krev nateče zpátky do dítěte, nýbrž se sbírá kvůli jejím hodnotným bazofilním buňkám, s jejichž pomocí se údajně může

u jiných pacientů tvořit kostní dřev. Také bývá nasazena proti často se vyskytující talasemii (rozšířená krevní nemoc) vyskytující se v jihovýchodní Asii a ve středomořských zemích. Jaký obchod by ušel nemocnicím, pokud by tě za pomoci všech svých triků nedostali do svých domů...
Poslední vážně míněná rada pro všechny váhavce: Sbij dvě prkna na menší či větší kříž, otiskni svůj prst omočený v barvě či tiskařské černi na příčný trám, jdi na hřbitov nebo do nějakého opuštěného houští a zatluč tam kříž do země se slovy: „Zde jsem pochoval svůj dřívější špatný život s konečnou platností a na vždy!“

Tato autosugesce ti pomůže v tvém předsevzetí.

*Výňatek z knihy Franze Konze: Konzova velká kniha
o zdraví (Der große Gesundheits-KONZ)
přeložila Jitka Valentová*